

kan efter SF's opfattelse med en vis ret betegnes lex Brixtofte og tenderer således særlovgivning.

Det er ikke i overensstemmelse med SF's demokratiopfattelse at lade den centrale myndighed gå ud og være afgørende for, hvornår der skal gribes ind. Vi mener, det giver for mange problemer, for mange muligheder for, at der kan blive politiske undertoner i forhold til, hvad der bliver foretaget.

Vi går ind for en decentral styring. Vores demokratiopfattelse bygger helt klart på en decentral styring. Derfor synes vi ikke rigtig, at det lige er forslaget her, som det foreligger, der er den rigtige løsning.

Derimod har vi i dag fremsat et beslutningsforslag, B 73, som vil kunne stoppe en ny Brixtofteskandale, såfremt byrådets flertal ønsker det. Det forslag finder vi er bedre end lex Brixtofte, især fordi suspensionen af borgmesteren træffes af de lokalvalgte og ikke af det centrale styre. Det betyder sådan set, at hvis der er to tredjedele af et byråd, der ønsker omvalg af borgmesteren, er det det, der skal ske. Der er hovedprincippet i vores forslag.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, som det foreligger her, men vi vil under udvalgsarbejdet af såvel dette forslag som af B 73 gå ind i en meget konstruktiv drøftelse med henblik på at finde tilfredsstillende løsninger på eventuelle kommende Brixtoftesager.

Marianne Jelved (RV):

I Det Radikale Venstre har vi faktisk ret god forståelse for, at Socialdemokratiet tager initiativ til at gøre noget ved Farumsagen og følge op på det, vi er vidne til.

Kl. 15.00

Farum Kommunes forskellige løsningsmodeller for de kommunale opgaver er blevet diskuteret utallige gange. Nogle af dem har gennem tiderne givet anledning til ændret lovgivning, præcisering af gældende regler og ikke mindst kritik, men der har også været andre løsningsmodeller fra Farum, som har været til inspiration for andre kommuner og såmænd også for Folketinget. Men den aktuelle sag, som nu kører på, jeg ved ikke hvilket døgn, og som de fleste af os har fulgt som en soap-opera gennem nogle uger, pynter ikke på det danske demokrati, og den pynter heller ikke på det kommunale selvstyre.

Den aktuelle sag behandles nu via Bagmandspolitiet og via Farum kommunalbestyrelses eget initiativ om en uafhængig undersøgelse.

Vi foretrækker i Det Radikale Venstre, at disse undersøgelser gennemføres, før vi eventuelt drager nogen lære af det, der er sket, og muligvis foretager en ændring af styrelsesloven, men et godt spørgsmål, som i virkeligheden også ligger i Socialdemokratiets forslag, og som vi har meget stor forståelse for, er: Hvordan kunne det komme så vidt? Hvordan kan et byråds medlemmer have så lidt indseende med økonomien og med de pengestrømme, der må være eller ikke være i en kommune og forskellige institutioner og virksomheder?

Det kan kun ske, fordi der sidder ét parti på et absolut flertal, og dette flertal har accepteret borgmesterens embedsførelse. Mindretallet i Farums byråd har haft ualmindelig dårlige arbejdsbetingelser, og i virkeligheden er det en kortslutning af den demokratiske proces og demokratiudøvelsen som sådan. Enhver magt, uanset om den er folkevalgt eller ej, skal jo arbejde i et demokrati under åbenhed og gennemsigtighed. En regering *skal* have en opposition, en borgmester eller et flertal i et byråd *skal* have en opposition, for ellers fungerer demokratiet ikke, og så har det intet med demokrati at gøre.

Jeg synes, det må give anledning – ikke bare for partiet Venstre, men også for andre partier – til at overveje, om vi er kommet ud ad en tangent, når vi taler om kommunalt selvstyre og ikke giver byrådsmedlemmer eller almindelige borgere mulighed for at kunne gennemskue de beslutninger, der bliver truffet, og de finansieringer og dermed pengestrømme, som går igennem en kommune.

Jeg beklager, at jeg måske til stor irritation for de store partier herinde igen er nødt til at tale om det økonomiske spil, de mellemkommunale udligninger og bloktilskud osv., som er utrolig komplicerede. Det er dybt udemokratisk, at vi har en finansiering af kommunerne og amterne, som ingen almindelige folkevalgte i de kommunale råd og nævn osv. er i stand til at gennemskue. Der sidder et finansieringsudvalg i Indenrigsministeriets regi, som skal se på noget af alt dette. Det skal dog ikke se på større gennemskuelighed, men jeg kunne måske appellere til indenrigsministeren om at tage det aspekt med i sine betragtninger vedrørende det arbejde, der foregår i finansieringsudvalget med udligningsordningerne i kommunerne. I den forbindelse er jeg meget glad over, at indenrigsministeren så klart har tilkendegivet, også i dag, at klagesystemerne, altså tilsynsrådene, har brug for en reform, og at der ligger et forarbejde, som Folke-